

PARTER (Antal tilltalade: 1)**Tilltalad**

MOA Jackie Rebecka Hansen, 19950927-0220
Frihetsberövande: Häktad
Kyhlsvägen 2 A Lgh 1102
276 30 Borrby

Offentlig försvarare:

Advokat Ulf Frisell
Frisells Advokatbyrå AB
Djäknegatan 31
211 35 Malmö

Åklagare

Extra åklagare Agneta Roos
Åklagarmyndigheten
Södra Skånes åklagarkammare
Box 20021
200 21 Malmö

Målsägande

Johan Nilsson
Järnvägsgatan 16 A
276 30 Borrby

Målsägandebiträde:

Advokat Ulrika Bengtsson
Advokat Ulrika Bengtsson AB
Fjelivägen 5
227 36 Lund

DOMSLUT**Brott som den tilltalade döms för**

Försök till mord, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken
2020-11-13

Påföljd m.m.

Fängelse 10 år

Skadestånd

Moa Hansen ska betala skadestånd till Johan Nilsson med 131 950 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 13 november till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen kniv förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polisregion Syd, BF-IGV 1 LPO Ystad; beslagsliggare 2020-5000-BG141320, nr 1).
2. Beslaget av en jacka ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Moa Hansen (Polisregion Syd, BF-IGV 1 LPO Ystad, beslagsliggare 2020-5000-BG141320, nr 2).
3. Beslaget av en mobiltelefon ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Moa Hansen (Polisregion Syd, Utredningsjour 3 PO S Skåne, beslagsliggare 2020-5000-BG141307, nr 1).
4. Beslaget av kläder ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Moa Hansen (Polisregion Syd, BF-IGV 1 LPO Ystad, beslagsliggare 2020-5000-BG141233, nr 1, nr 2, nr 3 och nr 4).
5. Beslaget av kläder ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Moa Hansen (Polisregion Syd, BF-IGV 1 LPO Ystad, beslagsliggare 2020-5000-BG141346, nr 1 och nr 2).
6. Beslaget av ett par trosor ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Moa Hansen (Polisregion Syd, Utredningsjour 3 PO S Skåne, beslagsliggare 2020-5000-BG141414, nr 1).
7. Beslaget av en cigarettfimp ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Moa Hansen (Polisregion Syd, Utredningsjour 3 PO S Skåne, beslagsliggare 2020-5000-BG141313, nr 1).

Häktning m.m.

Moa Hansen ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot henne.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Ulf Frisell får ersättning av staten med 93 330 kr. Av beloppet avser 57 564 kr arbete, 15 420 kr tidsspillan, 1 680 kr utlägg och 18 666 kr mervärdesskatt.
 2. Ulrika Bentsson får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 72 584 kr. Av beloppet avser 42 124 kr arbete, 14 135 kr tidsspillan, 1 808 kr utlägg och 14 517 kr mervärdesskatt.
 3. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.
-

YRKANDEN M.M.*Åklagarens ansvarsyrkande*

Åklagaren har yrkat att Moa Hansen ska dömas för försök till mord. Hon har i samband med det framställt särskilda yrkanden, bl.a. om förverkande. Gärningsbeskrivningen och de särskilda yrkandena framgår av åklagarens stämningsansökan, se *domsbilaga 1*.

Moa Hansson har bestritt ansvar för försök till mord men erkänt misshandel av normalgraden. Hon har vidgått tre stick i magen och att hon rispat huden på magen på Johan Nilsson mycket lätt. Hon har också vidgått att hon orsakat ytliga sårskador på höger hand. Någon hudrispa på vänster hand eller sårskada på höger ben har hon varken kunnat erkänna eller förneka. Hon har dock förnekat att hon haft uppsåt att döda Johan Nilsson.

Moa Hansson har vidgått att skadan till vänster på buken hade varit livshotande om Johan Nilsson inte hade fått vård. Hon har bestritt att övriga skador mot överkroppen har varit livshotande eller livsfarliga. Hon har i vart fall inte haft uppsåt att åsamka Johan Nilsson livshotande skador eller att utöva livsfarligt våld.

Åklagarens särskilda yrkanden har medgivits.

Johan Nilssons skadeståndsyckande

Målsäganden Johan Nilsson, som inte har biträtt åtalet, har yrkat skadestånd i enlighet med vad som framgår av *domsbilagorna 2 och 3*.

Moa Hansen har medgivit att utge totalt 25 000 kr som ersättning till Johan Nilsson, varav 1 500 kr för sveda och värk och resten för kränkning. I övrigt har skadeståndsyckandena i denna del (*domsbilaga 2*) bestritts med hänvisning till

inställningen i skulddelen. Några ytterligare belopp har inte vitsordats som skäligen i och för sig för det fall Moa Hansen döms för försök till mord.

När det gäller begärd ersättning för förstörd madrass m.m. (*domsbilaga 3*) har Moa Hansen medgett att utge totalt 1 500 kr som en skälig ersättning till Johan Nilsson. I övrigt har ersättningsyrkandena i den delen bestritts, bl.a. på grund av bristande underlag avseende föremålets värden. Några övriga belopp har inte vitsordats som skäligen i och för sig.

Sättet att beräkna ränta har godtagits genomgående.

UTREDNINGEN I MÅLET

Moa Hansen och Johan Nilsson har hörts i tingsrätten och dessa förhör har återopats av åklagaren. Åklagaren har återopat vittnesförhör med Vivi-Ann Persson (mormor till Johan Nilsson), Jana Eld (ambulanssjuksköterska), Sofia Andersson (polis) och Emelie Isaksson (polis). Därutöver har åklagaren återopat uppspelning av larmsamtal, fotografier, brottsplatsundersökning, journalanteckningar, rättsintyg med fotografier, resultat av alkoholutandningsprov samt beslagsprotokoll. Se vidare om åklagarens bevisning i stämningsansökan, *domsbilaga 1*.

Johan Nilsson har återopat samma bevisning som åklagaren.

Moa Hansen har återopat vittnesförhör med Lotta Lund (mamma till Moa Hansen) samt delar av rättsintyget.

Johan Nilsson har berättat i huvudsak följande.

Han och Moa Hansen har känt varandra i tio år. De hade haft sexuell umgänge några gånger tidigare, men inte så många. De senaste två åren har det dock blivit lite oftare; någon gång i månaden kanske. Moa har varit hans bästa kompis och de har haft

kompissex. De har träffats nästan varje dag. Det har hänt att de har bråkat lite verbalt, men endast när de har druckit alkohol.

Tre dagar innan den nu aktuella händelsen bestämde de sig tillsammans för att de skulle träffas, titta på film och ha sex. Han frågade Moa om de skulle ha sex och hon svarade ja. Det är alltid han som frågar henne och om hon svarar nej accepterar han det. Den aktuella dagen åkte de tillsammans och hämtat mediciner och sedan var de hos Moas föräldrar. Stämningen var bra hemma hos hennes föräldrar. Moa var trevlig, snäll och pratsam. De drack lite alkohol under dagen. Han drack sju-åtta öl med 7,2 procent alkohol mellan ungefär klockan tolv på dagen och åtta på kvällen. Han var berusad men inte full. Moa drack också, men han vet inte hur mycket. På kvällen var de hemma hos honom och då drack de även något glas med en blandning Kapten Morgan och cola.

Moa kom till honom vid sju-åttatiden på kvällen. Hon var då lugn och fin och sällskaplig. De försökte få hans mormor att gå och lägga sig så att hon inte skulle komma och störa dem. Han klädde av sig, medan Moa fortfarande hade kläderna på sig. Han satt naken på sängkanten när Moa sade att hon hade en överraskning och tog fram kniven. Hon hade redan tidigare på dagen, hemma hos sina föräldrar, pratat om en överraskning, en sexleksak. Hon frågade nu om de skulle ”rispa” varandra och det gick han med på, dvs. att rispa lätt; att dra lätt med kniven. De hade pratat om att rispa varandra, men han fick inte direkt något erbjudande att rispa henne.

Han minns inte att han uttryckte någon reservation kring hur hårt hon fick dra kniven, men om han under förundersökningen sagt till Moa att hon inte fick skära honom på bröstet och att det inte fick blöda så kan det stämma. Han minns att han upptäckte att det började blöda mycket när han satt på sängkanten och att han då sade stopp till Moa och gick ut till sin mormor och sade åt henne att ringa ambulansen. Därefter minns han inte mer förrän han vaknade upp igen när de ringde ambulansen. Han såg då att Moa gick därifrån. Han minns inte att han pratade med henne vid det tillfället.

Han vet inte varför detta hände. De hade inte varit ovänner under dagen. Troligen kan Moa ha blivit chockerad om han, vilket han dock inte minns, har försökt ta kniven ifrån henne.

När han senare vaknade på sjukhuset blev han förvånad över alla stick som han hade fått. Han hade inga skador innan händelsen och trodde endast att han hade fått det stick i buken som blödde så mycket. Det måste vara Moa som har orsakat honom skadorna. Det var ingen annan där och han skulle själv aldrig göra något sådant.

Han hade efteråt mycket ont av sina skador och kunde knappt lägga sig ned eller ens sitta. Han kunde inte gå på toaletten. Den fysiska smärtan satt fortsatte i två till tre veckor efter händelsen. Det smärtade i magmuskulerna. Och psykiskt mådde han inte alls bra. Han pratade med en psykolog, men hon blev sjuk så deras samtal har inte fortsatt, vilket de annars hade pratat om.

Moa Hansen har berättat i huvudsak följande.

Hon och Johan Nilsson har varit goda vänner. De var tillsammans under två veckor en gång för ca tio år sedan. De har haft sex några gånger, men endast som vänner. De har inte haft några konflikter.

Tidigare under den aktuella dagen var de hemma hos hennes föräldrar. Hon drack groggar blandade på Kapten Morgan och Cola, men hon minns inte om hon drack några öl. Hon mådde bra och tyckte att det skulle bli roligt att träffa Johan även på kvällen. De drack även hemma hos Johan. De hade bestämt att hon skulle sova över hos honom från fredag till lördag. Johan hade frågat henne om de skulle ha sex med varandra och hon hade svarat ja. Men hon ville inte ha vanligt sex med Johan den här kvällen; hon ville inte att han skulle penetrera henne. Hon sade dock inte detta till honom eftersom hon inte ville såra honom. Då fick hon idén att i stället föreslå att de skulle använda kniven som en sexleksak. Hon skulle skära i honom och han skulle skära i henne. Hon hade funderat redan tidigare på att någon skulle skära i henne och hon i någon annan. Det skulle vara en del av sexet att tillfoga honom skada och hon

ville härigenom uppnå någon form av njutning – glädje. Hon kände tillfredsställelse av det. Hon har skurit sig själv tidigare. De pratade även om att Johan skulle skära henne, men han ville inte.

Att det kunde vara farligt att ha sex på det här sättet tänkte hon inte på. Hon kan inte förklara närmare hur hon tänkte; hon var ”jävligt” berusad. Men det stämmer att hon under förundersökningen har sagt att tanken hade slagit henne att hon skulle hugga honom med kniven om han inte gav sig och slutade vilja ha sex med henne.

Hon kommer ihåg att Johan sade till henne att ta det ”jävligt” försiktigt när de var i sängen och hon hade tagit upp kniven. Som hon minns det hade han då kalsonger på sig och hon hade underkläder. Hon rispade och skar honom på överkroppen. Hur han reagerade på detta minns hon inte, men hon tror att han efter ett tag försökte ta kniven från henne och att han då fick skadorna inne i handen. Hon satt då över honom och hade kniven i höger hand.

Det allvarligaste sticket på Johan var en olyckshändelse; det var en olyckshändelse att det tog så allvarligt. Hon hade rispat Johan utan att känna tillräcklig tillfredsställelse själv. Hon hade därefter testat att sticka Johan på knät och nu skulle hon försöka sticka till honom ungefär likadant i magen. Hon höll kniven riktad framåt; med bladet på samma sida av handen som tummen. Först var sticken i magen ytliga och om de blödde minns hon inte. Men sticken var kanske två–tre centimeter djupa. Sedan råkade hon sticka honom alldeles för hårt. Hon tappade kontrollen. Först då kände hon upphetsning, men då blev hon samtidigt rädd så det fick inte den effekt hon hade hoppats på.

Hon kan inte förklara närmare hur hårt hon stack vid det allvarligaste tillfället eller varför det sticket blev för hårt, men hon blev klumpig och klantig och det berodde på alkoholen. Hon drog ur kniven och när hon såg blodet blev hon ”jävligt” rädd. Då slutade hon. Johan blev helt hysterisk av det sticket. Huruvida hon erbjöd sig att ringa ambulans eller hjälpa Johan att ta hand om skadorna minns hon inte. Hon tror att han sade något om polisen och att det var då hon gick. Som hon uppfattade det vill Johan

inte ha henne där. Hon tog med sig kniven därifrån för att gömma den. Den är mycket speciell för henne. Hon hade fått den av en speciell person. Hon var rädd och ångerfull när hon lämnade Johan och hon är nu mycket glad att han lever.

Hon ville ha en bild på rispningarna i sin telefon och tog bilder i ett tidigt skede.

Av rättsintyget, upprättat den 25 november 2020 av rättsläkaren Daniel Krona, har bl.a. följande framkommit.

Den 19 november 2020 utfördes av rättsläkaren en kroppsundersökning på Johan Nilsson. Bakgrundsinformation utgjordes av polisens handlingar och patientjournal (delvis maskerad) förd vid sjukhuset i Ystad från den 13 t.o.m. den 14 november 2020. Särskilda frågeställningar var hur skadorna uppkommit, vem som orsakat dem, hur allvarliga skadorna var och om de var livshotande. Moa Hansen hade uppgett att det var Johan Nilsson själv som orsakat sina skador.

Vid undersökningen kunde på det *högra pekfingrets* böjsida och på det *högra ringfingrets* böjsida ses snett uppåt tumsidan förlöpande ungefär 2 cm respektive 1,5 cm långa ytliga sårskador med huvudsakligen jämna kanter och spetsiga ändar, med lägen på en tänkt förlöpande linje. På den *vänstra handryggen* sågs ett tvärförlöpande 1,2 cm långt område där överhuden var ytligt delad, och där ställvis den blottade läderhuden var rödaktigt intorkad. Området var beläget ungefär 3 cm nedom handleden.

På *bålens framsida* sågs vid undersökningen på den högra sidan två stycken snett nedåt höger förlöpande 2,5 respektive 2,5 cm långa sårskador, med jämna kanter och där den övre var försluten med tre och den undre med fyra blåa stygn. Ändarna var antytt spetsiga men svårbedömda. Den övre sårskadan var belägen i nivå med och 2 cm till höger om bröstbenets nedre begränsning och den främre medellinjen, och den nedre sårskadan ungefär 2 cm nedom och 4 cm till höger om samma fixpunkt. Kring sårskadorna sågs ställvis gulaktig missfärgning.

På *buken* sågs fyra stycken kors och tvärs förlöpande, ungefär 24, 22, 20 och 16 cm långa, ytliga delningar av överhuden. Ställvis blottades underliggande läderhud rödaktigt intorkad. På två ställen i ungefär 4 cm långa förlopp var de något djupare. Här förelåg brunaktig skorpbeläggning alternativt blottad glänsande läderhud. Sårskadorna var belägna inom ett tvärförlöpande ungefär 35 x 25 cm stort område och var huvudsakligen centrerade kring den främre medellinjen, med viss övervikt åt den vänstra sidan.

På buken sågs vidare, i nivå med naveln, en tvärförlöpande 4 cm lång sårskada, försluten med fem metallklamrar. Kanterna föreföll jämna, men bedömningen försvårades något av läkning och de medicinska åtgärderna. Ändarna var inte bedömbara på grund av de företagna medicinska åtgärderna. Sårskadans högra begränsning var belägen ungefär 1 cm till vänster om naveln. I den främre medellinjen med förlopp till vänster om naveln sågs ett längsförlöpande cirka 14 cm långt kirurgiskt sår förslutet med metallklamrar efter företagen medicinsk åtgärd (operation). I den vänstra flanken sågs ett bakåt, något snett nedåt, förlöpande knappt 1,5 cm långt område där överhuden ställvis ytligt saknades och den blottade läderhuden var rödaktigt intorkad, belägen ungefär 26 cm till vänster om den främre medellinjen och i nivå med blygdbenets övre begränsning.

På det *högra lårets nedre del* sågs på utsidan en längsförlöpande 2 cm lång sårskada med jämna kanter och antytt spetsiga ändar, möjligen kunde anas en hudflik i områdets övre begränsning. Men bedömningen försvårades av de företagna medicinska åtgärderna. Sårskadan var försluten med metallklamrar. Sårskadans nedre begränsning var belägen ungefär 3 cm ovan knäskålens övre begränsning.

Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget och vid den genomförda kroppsundersökningen avgavs det sammanfattande utlåtandet att Johan Nilsson företett undersökningsfynd i form av ytliga sårskador på höger hand, hudrispa på vänster hand, två sårskador till höger på bälgen, sårskada till vänster på buken med blödning, sårskada på höger ben och fem hudrispor på buken.

Sårskadorna på bålen och på höger ben företedde ett utseende och en beskrivning som talade starkt för att de uppkommit en kort tid innan Johan Nilsson inkom till akutmottagningen den 13 november 2020. Detta betyder att undersökningsfynden hade karakteristika som var typiska för en sådan uppkomsttid och att sannolikheten för alternativ bedömdes vara mycket liten. Övriga skador var förenliga med att ha uppkommit vid samma, eller en näraliggande, tidpunkt, vilket betyder att skadorna kan ha uppkommit vid den angivna tidpunkten, men även vid en annan tidpunkt.

De ytliga sårskadorna på höger hand, hudrispan på vänster hand, de två sårskadorna till höger på bålen, sårskadan till vänster på buken och sårskadan på höger ben bedömdes ha uppkommit genom skarpt våld. Den samlade bilden av dessa skador talade möjligen för att skadorna helt eller till övervägande del tillfogats Johan Nilsson av annan person genom inverkan av kniv eller knivliknande föremål. Det betyder att undersökningsfynden hade karakteristika som kunde förekomma vid ett sådant uppkomstsätt och att alternativ var nästintill lika troliga.

Hudrisporna på buken företedde ett utseende som talade starkt för att de uppkommit under ett icke dynamiskt förlopp när Johan Nilsson inte rört sig; förenligt med att vara självtillfogade, tillfogade av annan person med Johan Nilssons tillåtelse eller tillfogade av annan person när Johan Nilsson valt att inte röra sig. Detta betyder att undersökningsfynden hade karakteristika som var typiska för ett sådant uppkomstsätt och att sannolikheten för alternativ bedömdes vara mycket liten.

Sårskadan till vänster på buken med påföljande blödning var *livshotande*, medan övriga skador inte varit livshotande. En livshotande skada är en skada som bedöms ha medfört en beaktansvärd risk för dödlig utgång om skadan inte kommit under behandling.

Skadorna, utöver ärrbildning, torde läka utan kvarstående kroppsliga men.

Tingsrätten återkommer under domskälen i relevanta delar till vad som framkommit av övrig bevisning.

DOMSKÄL***Ska Moa Hansen dömas för försök till mord?***

Moa Hansen har vid redogörelsen för inställningen till åtalet vidgått att hon vid påstått tillfälle gett Johan Nilsson tre stick i magen och att hon rispat huden på magen på Johan Nilsson mycket lätt. Hon har också vidgått att hon orsakat ytliga sårskador på höger hand. Någon hudrispa på vänster hand eller sårskada på höger ben har hon varken kunnat erkänna eller förneka.

Att skadan till vänster på buken hade varit livshotande om Johan Nilsson inte hade fått vård har vidgåtts av Moa Hansen, men hon har förnekat att hon haft uppsåt att döda Johan Nilsson. Hon har vidare bestritt att övriga skador mot överkroppen har varit livshotande eller livsfarliga. Hon har enligt egen uppgift i vart fall inte haft uppsåt att åsamka Johan Nilsson livshotande skador eller att utöva livsfarligt våld.

Mot denna bakgrund har hon erkänt misshandel av normalgraden men bestritt ansvar för försök till mord. Det kan tilläggas att hon invänt mot att åklagaren i gärningsbeskrivningen påstått att hon utdelat ”hugg” med kniven. Enligt Moa Hansen har det endast rört sig om att hon stuckit och rispat Johan Nilsson med kniven.

Under förhöret i tingsrätten har Moa Hansen emellertid vidgått även att hon vid samma tillfälle provat att sticka Johan med kniven på knät innan hon skulle försöka sticka till honom ungefär likadant i magen. Detta har dock inte ändrat hennes grundläggande inställning till åklagarens ansvarspåstående.

Att Moa Hansen har utdelat det våld mot Johan Nilsson som hon har vidgått i tingsrätten får stöd av utredningen i övrigt varför åklagaren så långt har styrkt sitt gärningspåstående.

Av rättsintyget framgår det att sårskadan till vänster på buken, med blödning, var livshotande medan övriga skador inte var livshotande. Även påståendet från åklagaren om att skadan till vänster på buken var livshotande är därmed styrkt. En livshotande skada är enligt definitionen i rättsintyget en skada som bedöms ha medfört en beaktansvärd risk för dödlig utgång om skadan inte kommit under behandling.

Något närmare stöd för att det, mot Moa Hansens förnekande av detta, ska ha utdelats hugg med kniven kan inte sägas ha framkommit av utredningen i målet. Gärningspåståendet är därmed i den delen inte styrkt.

Johan Nilsson har berättat att han efteråt hade mycket ont av sina skador och att han knappt kunde lägga sig ned eller ens sitta. Han kunde enligt egen uppgift inte gå på toaletten. Dessa uppgifter rimmar väl med vad som framgår av rättsintyget om skadornas omfattning, varför även påståendet om att våldet orsakat Johan Nilsson smärta är styrkt.

Det som återstår för tingsrätten att behandla är därmed huruvida Moa Hansen även orsakat hudrispa på vänster hand, om knivvåldet mot överkroppen har varit livsfarligt, huruvida Moa Hansen har haft uppsåt till en dödlig utgång och om hon i så fall, då Johan Nilsson inte har avlidit, ska dömas för försök till mord i enlighet med åklagarens åtal.

Johan Nilsson har lämnat en klar och relativt detaljerad berättelse med avseende på de delar av händelseförloppet han sagt sig minnas. Han har vidare varit tydlig med att påpeka om det varit något han inte kommit ihåg. När det gäller just hudrispan eller hudrisporna på vänster hand har han inte kunnat minnas, men han har samtidigt sagt att han inte hade några av de aktuella skadorna innan händelsen. Till detta kommer att Moa Hansen har berättat att hon inte vet hur Johan Nilsson reagerade på att hon rispade och skar honom på överkroppen, men hon tror att han efter ett tag försökte ta kniven från henne och att han då fick skadorna inne i handen. Enligt det fotografi som bifogats rättsintyget rörde det sig på vänstra handen om två rispor; en vid pekfingeret och en på ringfingeret och skadorna bedömdes av rättsläkaren ha uppkommit genom

skarpt våld. Enligt intyget kunde de skadorna i och för sig ha uppkommit vid en annan tidpunkt än övriga skador, men med beaktande av Moa Hansens och Johans Nilssons berättelser och innehållet i rättsintyget bedömer tingsrätten det utrett att risporna på vänstra handen uppkommit vid samma tillfälle och att det är Moa Hansen som genom sitt brukande av kniven har orsakat Johans Nilsson risporna.

Åklagaren har som tidigare framgått påstått att knivvåldet mot överkroppen varit livsfarligt. Moa Hansen har bestritt att andra skador än sårskadan till vänster på buken mot överkroppen har varit livshotande. Detta har emellertid inte heller påståtts av åklagaren. Hon har vidare sagt att övriga skador inte heller varit livsfarliga och i ifrågasatt skillnaden mellan vad som är livshotande och livsfarligt. Det har emellertid inte påståtts av åklagaren att skadorna varit livsfarliga utan att knivvåldet mot överkroppen varit livsfarligt. Det ena tar således sikte på en konkret skada – en följd av våldet – och det andra på hur farligt våldet som sådant är. En jämförelse kan göras med bestämmelsen om grov misshandel i 3 kap. 6 § brottsbalken, där det sägs att vid bedömningen av om en misshandel ska anses som grov ska det särskilt beaktas bl.a. om *gärningen* varit livsfarlig. Något hinder mot att se ett visst våld som livsfarligt utan att det lett till en livshotande skada torde inte finnas.

Av åberopat fotografi på den kniv som användes framgår att det var frågan om en ca 21 cm lång kniv med ett blad på ca 8 cm. Kniven har till synes en mycket vass spets och av allt att döma en skarp egg. Av åberopade fotografier från platsen för händelsen framgår att det vid brottsplatsundersökningen fanns mycket blod. Johan Nilssons mormor har på ett trovärdigt sätt berättat att blodet flödade från Johan Nilsson när de ringde efter ambulans. Ambulanssjuksköterskan Jana Eld har berättat att hon fick in sin fingertopp i det hål som orsakats av ett av sticken på högra sidan på bålen och att det satt över levern. När Johan Nilsson tog bort den handduk som han hade framför magen vällde det enligt henne ut blod.

Moa Hansen har uppgett att hon var ”jävligt” berusad och att hon tappade kontrollen. Enligt ett alkoholutandningsprov hade hon en alkoholkoncentration som efter säkerhetsavdrag uppgick till 0,96 mg per liter utandningsluft vid provtagning efter

gripandet samma dag. Moa Hansens mamma, Lotta Lund, har berättat att dottern är missbrukare och att hon inte ska dricka alkohol. Hon har också sagt att Moa Hansen kan bli mer hetsig och aggressiv av alkohol.

Med beaktande av bl.a. vad det var för kniv Moa Hansen använde sig av, att hon var kraftigt berusad och riskerade att tappa kontrollen, att hon stack hårdare och hårdare med kniven för att hon ville känna en tillfredsställelse på detta sätt samt att ett av de övriga sticken träffade alldeles när levern råder det för tingsrätten inget tvivel om att hennes handlande med kniven var livsfarligt.

Uppsåtsfrågan

För att Moa Hansen nu ska kunna dömas för försök till mord krävs inte att hon hade för avsikt att döda Johan Nilsson med sitt våld (s.k. avsiktsuppsåt). Det krävs inte heller att hon avsåg att sticka eller skära Johan Nilsson på ett sådant sätt att hon samtidigt måste ha förstått att en dödlig effekt varit praktiskt taget oundviklig även om en sådan effekt inte var eftersträvad (s.k. insiktsuppsåt). Någon av dessa former av uppsåt kan heller inte anses styrkta i målet.

För att Moa Hansen ska kunna dömas för den åtalade gärningen är det tillräckligt att Moa Hansen har haft ett likgiltighetsuppsåt i förhållande till en dödlig effekt av gärningen, dvs. att hon har varit medveten om att hon genom sitt handlande har riskerat att träffa Johan Nilsson med dödliga skärningar eller stick och att hon varit likgiltig för en sådan effekt.

För att ett likgiltighetsuppsåt ska föreligga krävs det i allmänhet att risken för effekten enligt gärningsmannens föreställning har varit avsevärd. Normalt är en insikt om att det föreligger en mycket hög sannolikhet för en effekt tillräcklig. (Se NJA 2004 s. 176 och NJA 2016 s. 763. Jfr också NJA 2004 s. 479.) I praktiken kan det vara svårt att klarlägga om en person har varit likgiltig inför en effekt eller inte. Vid den prövningen bör man dock kunna se till de yttre förhållandena vid gärningen. Av betydelse är t.ex. om gärningsmannen har varit hänsynslös, befunnit sig i en upprörd sinnesstämning

eller haft något eget intresse av gärningen. Högsta domstolen har betonat att riktlinjer som dessa måste tillämpas med försiktighet och att viktiga faktorer som är av betydelse för bedömningen av om uppsåt har förelegat växlar beroende på omständigheterna i det enskilda fallet. (Se vidare NJA 2004 s. 176 och NJA 2016 s. 763.)

Av rättsintyget framgår att sårskadan till vänster på buken har varit livshotande. Skadan har bedömts medföra en beaktansvärd risk för dödlig utgång om den inte kommit under behandling. Exakt hur hög sannolikheten faktiskt var i detta fall för att sticket till vänster på buken skulle leda till döden är inte helt klart. Enligt tingsrätten kan emellertid någon annan bedömning inte göras än att ett sådant stick i magen med en sådan kniv typiskt sett måste innebära en avsevärd risk för att den som sticks blir berövad livet.

Moa Hanen har beskrivit hur hon, trots att Johan Nilsson sade till henne att vara mycket försiktig med kniven, efter hand stack hårdare med kniven för att nå den egna tillfredsställelsen. Med beaktande av detta och hur djupt hon uppenbarligen stack, att hon riktade sticken mot de delar av överkroppen som hon gjorde och att hon använt en kniv av det slag som tidigare beskrivits kan tingsrätten inte dra någon annan slutsats än att hon måste ha varit helt införstådd med att det förelegat en avsevärd risk för att Johan Nilsson skulle berövas livet och att hon samtidigt varit helt likgiltig inför detta då hon drivits av ett behov av tillfredsställelse. Det kan noteras att Moa Hansen inte stannade kvar för att hjälpa Johan Nilsson när han började blöda utan uppenbarligen satte andra intressen framför hans liv och säkerhet.

Moa Hansen har uppgett att hon tappade kontrollen och blev klumpig och att detta berodde på alkoholen. Av det återopade alkoholutandningsprovet framgår att hon hade konsumerat beaktansvärda mängder alkohol, detta samtidigt som hon av allt att döma måste varit medveten sedan tidigare om att hon har en komplicerad relation till alkohol. Moa Hansens mamma, Lotta Lund, har vittnat om att alkohol kan påverka Moa Hansens beteende och humör och att hon inte ska dricka alkohol. Anmärkas ska i sammanhanget att av brottsbalken framgår att om en gärning har begåtts under självförvållat rus ska detta inte föranleda att gärningen inte anses utgöra ett brott.

Båda poliserna, Sofia Andersson och Emelie Isaksson, har vittnat om att Moa Hansen var upprörd och arg vid gripandet. Sofia Andersson har berättat att Moa Hansen sparkade och krängde med kroppen på vägen till polisbilen. Emelie Isaksson har uppgett att de fick sätta en spotthuva på Moa Hansen och att hon sjöng något som lät som ”du ska dö igen om fem år”. Samtidigt har Emelie Isaksson dock anmärkt att hon inte kom ihåg detta exakt. Däremot mindes hon att Moa Hansen pendlade i humöret och att hon emellanåt skrattade och emellanåt var ledsen. Moa Hansen frågade enligt Emelie Isaksson om hon fick träffa sin familj igen.

Vid en sammantagen bedömning kommer tingsrätten med anledning av det som nu sagts fram till att Moa Hansen har haft ett likgiltighetsuppsåt i förhållande till en dödlig effekt.

Hade Johan Nilsson avlidit hade det därmed varit frågan om att Moa Hansen uppsåtligt hade berövat honom livet. Gärningen skulle inte med hänsyn till omständigheterna vara att anse som mindre grov och därför skulle en sådan gärning av allt att döma ha rubricerats som mord. Nu blev utgången inte sådan att Johan Nilsson berövades livet. Men fara har förelegat för att gärningen skulle leda till fullbordan av ett sådant brott och därför är det frågan om försök till mord.

Moa Hansen ska således dömas för försök till mord.

Vilken påföljd ska Moa Hansen dömas till?

Moa Hansen ska nu dömas till en påföljd för försök till mord.

Straff för försök ska bestämmas högst till vad som gäller för fullbordat brott och får inte sättas under fängelse om det lägsta straffet för det fullbordade brottet är fängelse i två år eller däröver. Straffvärdet för ett försöksbrott är normalt sett lägre än straffvärdet för motsvarande fullbordade brott. Faktorer som påverkar värdet för ett

försöksbrott är exempelvis hur stor den konkreta faran varit för ett fullbordat brott och hur långt handlandet fortskridit (se NJA 1915 s. 702).

För ett fullbordat mord är, enligt 3 kap. 1 § brottsbalken, som påföljd föreskrivet fängelse på viss tid, lägst tio år och högst 18 år, eller på livstid. Som skäl för livstids fängelse ska det särskilt beaktas om gärningen har föregåtts av noggrann planering, präglats av särskild förslagenhet, syftat till att främja eller dölja annan brottslighet, inneburit svårt lidande för offret eller annars varit särskilt hänsynslös. Bestämmelsen fick en ny lydelse den 1 januari 2020. Avsikten med den nya lydelsen var att livstidsstraffet skulle kunna komma i fråga oftare än vad som dittills varit fallet.

Utgångspunkten vid bedömningen av straffvärdet för ett mord som varken inrymmer förmildrande eller försvårande omständigheter är emellertid, liksom före ändringen av bestämmelsen, fängelse i 14 år. För de fall av uppsåtligt dödande som tidigare har bestraffats med fängelse i 15-18 år finns det som det ska förstås oftare skäl att i stället bestämma straffet till livstids fängelse. En konsekvens av lagändringen har emellertid även avsetts vara att straffnivån höjts för sådana mord som tidigare har fallit inom ramen för den nedre delen av den tidsbestämda straffskalan (10-14 år). Högsta domstolen har i dagsläget inte kommit med något avgörande till vägledning för tillämpningen av påföljdsbestämmelsen i dess nya lydelse varför det inte är helt klart hur den ska tillämpas i ett fall som detta.

I detta fall handlar det om en gärning som har begåtts i offrets eget hem. Johan Nilsson har befunnit sig avklädd och skyddslös i sin säng tillsammans med en nära vän i tron att han inte haft anledning att befara en sådan händelseutveckling som skett. När frågan om knivsex har uppkommit har han gått med på detta men varit tydlig med att Moa Hansen skulle vara försiktig. Moa Hansen har missbrukat det förtroende han visat henne och på ett hänsynslöst och kränkande sätt brutit mot förtroendet. Dessa omständigheter är i viss mån försvårande vid bedömandet av straffvärdet för gärningen. Å andra sidan har det inte varit fråga om ett utdraget förlopp och till saken hör även att det nu är fråga om ett likgiltighetsuppsätt, inte ett avsikts- eller

insiktsuppsåt. Om det hade varit fråga om ett fullbordat mord hade därför straffvärdet legat på 14 års fängelse.

Moa Hansen har gjort vad som på henne ankommit för att en dödlig effekt skulle kunna inträda. En av skadorna var enligt rättsintyget livshotande och om Johan Nilsson inte hade fått vård hade följden kunnat bli att han inte hade överlevt. Vid en samlad bedömning, och med beaktande av de uttalanden som gjorts kring vad de nya reglerna om påföljd för mord syftar till, kommer tingsrätten fram till att straffvärdet för försök i detta fall ligger på tio års fängelse.

Moa Hansen förekommer sedan oktober 2017 under fyra avsnitt i belastningsregistret. Dessa avsnitt saknar dock betydelse för bestämmandet av påföljd i detta mål. Yttrande har inhämtats från Kriminalvården, frivården Ystad. Frivården har bedömt att det föreligger ett övervakningsbehov och resonerat kring möjligheterna att döma till skyddstillsyn med s.k. kontraktsvård på grund av Moa Hansens missbruksproblematik. Frivården har dock, bl.a. mot bakgrund av straffvärdet för det brott hon är misstänkt för, konstaterat att en sådan påföljd inte är ett möjligt alternativ.

Med hänsyn till bl.a. brottets art och straffvärde kan nu någon annan påföljd än fängelse inte komma i fråga. Moa Hansen ska sålunda dömas till fängelse och straffets längd ska vara lika med straffvärdet, dvs. tio år.

Ska Moa Hansen fortfarande vara häktad?

Moa Hansen ska på grund av risk för att hon på fri fot undandrar sig lagföring eller straff och att det annars finns risk för fortsatt brottslighet stanna kvar i häkte till dess att domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot henne.

Ska Moa Hansen betala skadestånd till Johan Nilsson?

Med anledning av utgången i skulddelen ska Moa Hansen betala skadestånd till Johan Nilsson.

Det yrkade skadeståndet för kränkning är skäligt och förenligt med praxis och ska därför bifallas. Även yrkandet för sveda och värk är skäligt och ska därmed bifallas.

När det gäller begärd ersättning för förstörd madrass m.m. (*domsbilaga 3*) har någon närmare utredning om värdet på förstörda föremål eller skador inte presenterats. Då det enligt tingsrätten rimligen inte är omöjligt eller svårt att förebringa bevisning om detta saknas förutsättningar för tingsrätten att i stället uppskatta skadorna till skäliga belopp. Ersättning ska därför inte utgå med mer än vad som har medgivits av Moa Hansen. Hon har medgivit att utge totalt 1 500 kr som en skälig ersättning till Johan Nilsson. Således ska Moa Hansen i denna del förpliktas att betala 1 500 kr till Johan Nilsson.

När det gäller det belopp som ska utgöra ersättning för förstörd egendom som tillhör Johan Nilssons mormor, Vivi-Ann Persson, kan det konstateras att hon inte är part i målet och inte heller har begärt att få träda in som part. I stället ska den ersättningen, totalt 1 250 kr, utges till Johan Nilsson då han kommer att bli skyldig att ersätta sin mormor för dessa skador. Någon utredning som visar att han redan ersatt sin mormor för detta finns inte, inte heller någon utredning som stödjer påståendet om att han kommer att bli skyldig att göra detta. Slutligen finns inte heller någon utredning om värdet på egendomen eller skadorna. Yrkandet i den delen ska därför avslås.

Sättet att beräkna ränta har godtagits och ränteyrkandena är lagligen grundade. Där för ska ränteyrkandena bifallas.

Sammanfattningsvis ska Moa Hansen till Johan Nilsson utge 131 950 kr jämte yrkad ränta.

Övriga frågor

De särskilda yrkandena är medgivna och lagligen grundade varför de ska bifallas.

Moa Hansen ska åläggas att utge den lagstadgade avgiften på 800 kr till brottsofferfonden.

Den offentlige försvararen och målsägandebiträdet har begärt skäligen ersättningar för sina fullgjorda uppdrag varför deras ersättningsyrkanden ska bifallas. Denna kostnad ska stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se *domsbilaga 4 (TR-01)*

Ett eventuellt överklagande ska ställas till Hovrätten över Skåne och Blekinge och ha kommit in till tingsrätten senast den 10 februari 2021.

Thomas Stiber Strömgren

I målets avgörande har rådmannen Thomas Stiber Strömgren och tre nämndemän deltagit (enhälligt).

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19950927-0220	Datum för dom/beslut 2021-01-20
Efternamn Hansen	Förnamn MOA Jackie Rebecka

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2020-11-13	
------------	--

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- ☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- ☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Om domstolens behandling av personuppgifter, se www.domstol.se/personuppgifter. Kontakta oss för information på annat sätt.

Besöksadress
Bollhusgatan 16
Telefon
0411-691 00

Öppettider
måndag - fredag
08:00-16:00

Postadress
Box 114
271 23 Ystad

E-post

Webbplats
www.domstol.se

Ystads tingsrätt
B 3355-20

Häktat mål

YSTADS TINGSRÄTT

INKOM:	2020-12-14
MÅLNR:	B 3355-20
AKTBIL:	15

Stämningsansökan

Tilltalade

Moa Jackie Rebecka Hansen (19950927-0220)

Företräds av advokat Ulf Frisell.

- Gripen 2020-11-13, Anhållen 2020-11-14, Häktad 2020-11-16.

Ansvaryrkanden m.m.

FÖRSÖK TILL MORD

5000-K1398862-20

Moa Hansen har försökt döda Johan Nilsson genom att hugga, sticka och rispa honom med kniv. Knivvåldet orsakade smärta, ytliga sårskador på höger hand, hudrispa på vänster hand, två sårskador till höger på bålén, sårskada till vänster på buken med blödning, sårskada på höger ben och hudrispor på buken. Det hände den 13 november 2020 på Järnvägsgatan 16 A, Borrby, Simrishamns kommun.

Det fanns en fara för att brottet skulle fullbordas eftersom sårskadan till vänster på buken med påföljande blödning varit livshotande samt att knivvåldet mot överkroppen varit livsfarligt.

Moa Hansen begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken

Målsägande

Johan Nilsson

Åklagaren för ej talan

Företräds av advokat Ulrika Bengtsson.

Särskilda yrkanden

1. Det yrkas att beslagtagna kniv förverkas från Moa Hansen enligt 36 kap 2 § brottsbalken: 2020-5000-BG141320.1.

2. Det yrkas att beslaget av cigarettfimp, kläder och mobiltelefon, ska bestå tills domen vinner laga kraft:
2020-5000-BG141233.1
2020-5000-BG141233.2
2020-5000-BG141233.3
2020-5000-BG141233.4
2020-5000-BG141307.1
2020-5000-BG141313.1
2020-5000-BG141320.2
2020-5000-BG141346.1
2020-5000-BG141346.2
2020-5000-BG141414.1. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.

Muntlig bevisning

1. Förhör med målsäganden **Johan Nilsson** angående händelsen till styrkande av gärningen.
2. Förhör med den tilltalade **Moa Hansen** som vidgår händelseförloppet förnekar försök till mord.
3. Förhör med vittnet **Vivi-Ann Persson**, som är mormor till målsäganden, angående sina iakttagelser i samband med händelsen till styrkande av gärningen.
4. Förhör med vittnet **Jana Eld**, ambulanssjuusköterska, angående sina iakttagelser i samband med händelsen till styrkande av gärningen.
5. Förhör med vittnet **Sofia Andersson** polisassistent, angående sina iakttagelser i samband med gripandet av Moa Hansen till styrkande av gärningen.
6. Förhör med vittnet **Emelie Isaksson** polisassistent angående sina iakttagelser i samband med gripandet av Moa Hansen till styrkande av gärningen.

Övrig bevisning

1. Larmsamtal ca 20 min (medtages av åklagaren) jämte samtalsutskrift (förundersökningsprotokoll s. 46-63) till styrkande av gärningen.
2. Fotografier av brottsplatsen (förundersökningsprotokoll s. 84-104) till styrkande av gärningen.
3. Brottsplatsundersökning (förundersökningsprotokoll s. 105-112) till styrkande av gärningen.

4. Fotografier från Moa Hansens bostad (förundersökningsprotokoll s. 118-123) till styrkande av gärningen.
5. Fotografier av facebookinlägg (förundersökningsprotokoll s. 124-128) till styrkande av gärningen.
6. Journalanteckningar (förundersökningsprotokoll s. 141-148) till styrkande av målsägandens skador.
7. Rättsintyg jämte fotografier (förundersökningsprotokoll s. 149-155 och 156-165) till styrkande av gärningen.
8. Alkoholutandningsprov(förundersökningsprotokoll s. 171) till styrkande av gärningen.
9. Beslagsprotokoll (förundersökningsprotokoll s. 174, 177, 178, 179, 180 och 181) till styrkande av gärningen.
10. Fotografier (förundersökningsprotokoll s. 182-186) till styrkande av gärningen.
11. Fotografier från film i Moa Hansens telefon (förundersökningsprotokoll s. 196) till styrkande av gärningen.

Handläggning

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen: 1,5 dag.

Lund 2020-12-17

YSTADS TINGSRÄTT

INKOM: 2020-12-17

MÅLNR: B 3355-20

AKTBIL: 35

 Ystad tingsrätt
 ystads.tingsratt@dom.se

Ang tingsrättens mål B 3355-20
Södra Skånes Åklagarkammare./ Moa Hansen

I egenskap av målsägandebiträde för Johan Nilsson i rubricerat mål ber jag att få anmäla hans skadeståndsanspråk enligt följande:

Kränkning	125 000 kr
Sveda och värk	<u>5 450 kr</u>
SUMMA	130 450 kr

På beloppet yrkas ränta enligt 6§ räntelagen från den 13 november 2020 till dess betalning erhålles.

Kränkningersättning

Johan Nilsson har utsatts för ett försök till mord där skadan mot honom varit livshotande. Den yrkade ersättningen är i enlighet med praxis.

Sveda och värk

Johan Nilsson har på grund av brottet varit inlagd på sjukhuset i 6 dagar och därefter har han dels haft ont av skadan och dels mår han fortfarande dåligt på grund av det som inträffat och han har kontakt med psykolog.

Det yrkade skadeståndet fördelar sig på 1 veckas sjukhusvistelse om 1 550 kr samt 6 veckors annan vård om 2 600 kr/månad dvs 3 900 kr. Totalt yrkas således ersättning för sveda och värk med 5 450 kr.

Utseendemässiga skador

Johan Nilsson har idag på sin mage flera långa ärr efter mordförsöket. Dessa går dock i nuläget inte att bestämma om de blir varaktiga eller hur iögonfallande de blir varför han förbehåller sig rätten att inkomma med eventuellt skadeståndsanspråk avseende detta i ett senare skede.

Lund som ovan

Ulrika Bengtsson

Jourbrevlada TYS

Från: Registrator Ystads tingsrätt - TYS
Skickat: den 30 december 2020 11:24
Till: Jourbrevlada TYS
Ämne: VB: Mål nr 3355-20

YSTADS TINGSRÄTT

INKOM: 2020-12-30
 MÅLNR: B 3355-20
 AKTBIL: 39

Med vänlig hälsning

Registrator

Ystads tingsrätt

0411-691 00 • ystads.tingsratt@dom.se • Postadress: Box 114, 271 23 Ystad • Besöksadress: Bollhusgatan 16 • [Ystads tingsrätts webbplats](#)

[Så behandlar vi personuppgifter](#)

Från: Ulrika Bengtsson <ulrika@advokatbengtsson.se>
Skickat: den 30 december 2020 10:07
Till: Registrator Ystads tingsrätt - TYS <Ystads.Tingsratt@dom.se>
Ämne: Mål nr 3355-20

I rubricerat mål yrkas följande tillägg avseende Johan Nilssons skadeståndsanspråk:

Johan Nilssons egendom

Förstörd madrass:	1 500 kr
Bäddmadrass:	700 kr
Madrasskydd:	150 kr
Täcke 1 st:	300 kr
Påslakan+ underlakan 1 st:	<u>250 kr</u>
SUMMA	2 900 kr

Wivian Perssons egendom

Täcke 1 st:	300 kr
Påslakan+ underlakan 1 st:	250 kr
Badlakan:	200 kr
Hallmatta:	<u>500 kr</u>
SUMMA:	1 250 kr

Ovanstående egendom förstördes av det blod som Johan Nilsson avgav efter knivhuggen. Wivian Perssons egendom yrkas det ersättning för eftersom Johan Nilsson kommer att bli betalningsansvarig för detta gentemot Wiviann Persson.

Med vänlig hälsning
 Ulrika Bengtsson
 Advokat

.....
 Advokat Ulrika Bengtsson AB

Fjeliävägen 5
227 36 Lund
Telefon (Lund) 046-211 30 11
Mobiltelefon 0703-211 323
Besöksadress i Malmö:
Adelgatan 21
Telefon (Malmö) 040-824 50

ulrika@advokatbengtsson.se
www.advokatbengtsson.se

Detta e-postmeddelande är konfidentiellt och endast avsett för den person eller enhet till vilken det är adresserat. För det fall du inte är den avsedda mottagaren av e-postmeddelandet ber vi dig att informera oss omgående. Du bör inte kopiera, sprida eller på annat sätt använda informationen i e-postmeddelandet.

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.